

- Какво е отношението ви към съвременния театър?

- Аз предпочитам дискуссионната театрална култура, от колкото тази която с всичко е съгласна и която се наглася по масовия вкус.

- Не се ли притеснявате малко от налагането на тази нулева драматургия?

- Целият спектакъл според мене е драматургия. Тази драматургия не е традиционната драматургия на характери с психологическа обосновка или по-точно тя би могла да бъде и такава, но моят вариант не такъв. Той е радикално различен. Той е медиатизиран. Изведен е към смисъла и не се занимава с театрални условности. Това не значи липса на драматургия, това означава наличие на друг тип драматургия.

- Т.е. боравенето по-скоро със средствата на визуалната медия, на мултимедията, от колкото на класическия, традиционен театър, който всички ние познаваме.

- Има комбиниран образ от двата и той е образа на представлението. Защото представлението се занимава именно с това - подмяната на действителния образ в действителността с един виртуален образ. Това е неговата философска тема. Властта днес минава през виртуалния образ, а не през реално присъстващия човек и именно по този начин се дефинира и показва властта в това представление. Властта се еманципира и остава във виртуалния образ. Това е и предмета на представлението - нещо, което Бодрийяр нарича "симулакрум". Медиите повече не реферират някаква реална действителност. Те изгреджат нейния образ, който е различен от нея самата. Нещо, което се случи със спектакъла и след неговото възприемане. Той някак продължи в реалността. Той беше правилно медийно отразен като симулакрум. Той беше разказан по всевъзможни начини и този разказ показва, че той представлява само по себе си една богата реалност, която може да бъде сведена до някакви свои части. В едни публикации тези части бяха скандалното присъствие на голата актриса. Повечето публикации третираха този аспект. Те бяха някак еснафски и скандализирани на битово ниво. В други имаше опити да бъдат разчетени посланията - в някои дори много успешно. Т.е. спектакълът произведе една реалност, паралелна на себе си, която и той самият коментира вътрешно.

- Мислите ли, че публиката, която борави с интернет и дигитални технологии може да чете този

спектакъл?

- Да, мисля, че това е най- адекватната публика. Публиката на информационното общество. Тази публика, която борави с новите медии. И аз самият, като боравещ с тях, понеже те са в известен смисъл моя реалност, аз мога да работя и да творя с тях.

←обратно→

**Немската пролет на Явор Гърдев
Копродукцията "Марат - Сад" чули театралните шаблони**

Новата постановка на режисьора Явор Гърдев "Марат - Сад" / по текст на немския драматург Петер Вайс/ - копродукция на "Триумвиратус Арт Груп", Драматичен Театър "Стоян Бъчваров" - Варна и Асоция "Теорей" е преди всичко мултимедиен спектакъл.

още>

Явор Гърдев: "Интернет поколението е най- адекватната публика на постановките ми"

- Г-н Гърдев, не се ли притеснявате, че българската публика няма кодове да разчете "Марат - Сад"?
- Не, защото тя трябва да разработи тези свои кодове. Това един ден трябва да стане, така че аз нямам никакви притеснения по отношения на българската публика, тя реагира изключително адекватно на представлението. Около постановката има една таблоидна истерия, която е нормална. Тя само упражнява рекламен ефект. Не виждам никакъв проблем с рецепцията в България. Имаше огромен успех в София. Предстоят срещи с берлинска публика, с холандска и френска публика и ще видим как ще реагират там

още>

Калина Варбумова

Част от актьорите играят на сцената въоръжени с дигитални камери. Кадрите, които те заснемат се прожектират в реално време на огромен екран. Предизвикателството е в използването на технологиите, които донякъде изместват типичното поведение на актьорите и подменят пространствения континуум, при който сцената е изолирано пространство. "Марат - Сад" изгражда цялостна интермедиялна среда, в която разполага своето тематично разнообразие и донякъде променя представите за театралност. Спектакълът граничи с изграждането на нулева драматургия. Липсват типичните театрални диалози и драматизъм на действието. За сметка на това се достига до формиране на театрална символика, при която ставащото на екрана е по-важно от ставащото пред камерите.

Спектакълът ще гостува на 8 и 9 юни в Берлин. Копродуцент на постановката е берлинският театър Хебел.

<обратно